

Arrest

nr. 99 721 van 25 maart 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2013 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen zijnde een versnelde behandeling van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 31 januari 2013, alsook het verbod op te leggen aan de verwerende partij om nog een nieuw bevel te nemen tijdens de behandeling van de annulatieprocedure.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 2013 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B.BRIJS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU loco advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster is van Marokkaanse nationaliteit.

Verzoekster diende een aanvraag tot verblijf in, in functie van haar echtgenoot die over een verblijfstitel in België beschikt.

Op 28 september 2012 werd aan verzoekster een beslissing tot niet inoverwegingname van een aanvraag voor een toegang tot verblijf betekend.

Op 12 december 2012 diende verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd op 31 januari 2013 onontvankelijk verklaard.

Op 31 januari 2013 werd ten aanzien van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Verzoekster diende een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing van 31 januari 2013 waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard, alsook tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van diezelfde dag. Deze beroepen zijn nog hangende voor de Raad.

Op 19 maart 2013 werd ten aanzien van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering genomen. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. . Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging

2.1.Relevante wettelijke bepalingen betreffende voorlopige maatregelen

Artikel 39/85 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingverzoek zo snel mogelijk behandelt.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot schorsing worden samen behandeld en afgedaan binnen de achtenveertig uren na de ontvangst door de Raad van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen. Komt de geadieerde kamervoorzitter of rechter in vreemdelingenbetwistingen niet binnen deze termijn tot een uitspraak, dan moet hij daarvan de eerste voorzitter of voorzitter op de hoogte brengen. Deze neemt de nodige maatregelen opdat er ten laatste binnen de 72 uur na de ontvangst van het verzoekschrift een uitspraak wordt gewezen. Inzonderheid kan hij daartoe de zaak evoceren en er zelf uitspraak over doen.

Vanaf de ontvangst van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen kan niet tot dwanguitvoering van de verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel worden overgegaan tot op het ogenblik dat de Raad uitspraak heeft gedaan over de vordering, dan wel indien hij de vordering heeft verworpen. indien de schorsing niet werd toegestaan, wordt de dwanguitvoering van de maatregel opnieuw mogelijk.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de inhoud van de in dit artikel bedoelde vordering, de wijze waarop ze moet worden ingediend en de procedure.”

Artikel 44 PR RvV luidt verder als volgt:

“Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.

De vordering wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980. De vordering wordt gedagtekend en bevat :

1° de naam, nationaliteit, de gekozen woonplaats van de verzoekende partij en het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij zoals vermeld op de bestreden beslissing;

2° de vermelding van de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd;

3° de beschrijving van de gevorderde voorlopige maatregelen;

4° een uiteenzetting van de feiten die aantonen dat de voorlopige maatregelen noodzakelijk zijn om de belangen van de partij die ze vordert, veilig te stellen;

5° in voorkomend geval, een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

[...]"

2.2. Betreffende de voorwaarde van het uiterst dringende karakter

De vordering zoals voorzien in artikel 39/85 van de vreemdelingenwet is er, net zoals de "gewone" vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is er op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, a fortiori, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar – moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

2.3. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

In casu dient vastgesteld te worden dat verzoekster reeds sedert 19 maart 2013 van haar vrijheid is beroofd met het oog op haar verwijdering. Verzoekster heeft op 24 maart 2013 een vordering tot schorsing ingediend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Op 25 maart 2013 heeft de Raad bij arrest nr. 99 720 het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering geschorst. Bijgevolg toont verzoekster niet meer aan dat de gewone schorsing haar effectiviteit zal verliezen, daar zij op heden niet kan verwijderd worden van het grondgebied.

Aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is derhalve niet voldaan.

Daar waar verzoekster aan de Raad vraagt om de verwerende partij het verbod op te leggen om nog een nieuw bevel te nemen zolang haar annulatieprocedure lopende is, merkt de Raad op dat dit zijn bevoegdheid te buiten gaat. De Raad kan de verwerende partij geen verbod opleggen om alsnog een nieuw bevel te nemen, evenwel zal verzoekster in het geval er een nieuw bevel wordt genomen over de mogelijkheid beschikken om een nieuwe vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen en eventueel opnieuw voorlopige maatregelen te vorderen waarbij zij verzoekt om een versnelde behandeling van haar hangende beroepen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. J.CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. H.VAN GOETHEM

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H.VAN GOETHEM

J. CAMU